

بسیاری از ما طرفدار تیم مورد علاقه خود هستیم و موقع تماشای بازی های آن تیم خیلی هیجان زده می شویم. بعضی وقتها هم برای حمایت بازیکنان، به استادبوم ورزشی می رویم و با تمام انرژی خود آنها را تشویق می کنیم. وقتی تیم مورد علاقه ما برنده می شود، انگار ما برنده شده ایم و خیلی خوشحال می شویم. خیلی از ماها حتی در مورد زندگی خصوصی بازیکنان اطلاعات زیادی داریم.

چیزهای مختلفی هستند که باعث ذوق و شوق ما می شوند. برای بعضی موسیقی و فیلم، و بعضی دیگر ورزش، قمار و سرگرمی های دیگر می توانند باعث شادی و هیجان شوند.

آیا ما برای خداوند نیز چنین ذوق و شوقی داریم؟ آیا در مورد خدا هم اطلاعات زیادی داریم؟ آیا حاضریم تمام انرژی خود را صرف خدا و کار او کنیم؟ آیا او را با سرود های پرستشی، می پرستیم؟

داشتن ذوق و هیجان برای تیم ها، تشویق و صحبت در مورد بازی خوب آنها، هیچ اشتباه نیست. ولی آیا می دانید که به همان اندازه و حتی بیشتر باید نسبت به خداوند ذوق، هیجان و سرسپردگی داشته باشیم؟

ای تمامی روی زمین، برای خداوند آواز شادی بخوانید. خداوند را با شادی پرستش (و خدمت) کنید، با سرودهای نشاط انگیز به حضور او بیایید. بدانید که خداوند، خداست. او ما را آفرید و ما متعلق به او هستیم. ما قوم او و گوسفندان چراگاه او می باشیم. با شکرگزاری به درگاه او بیایید و در صحنهای او، او را بپرستید، او را شکر کنید و نام او را بستاوید. زیرا او خدای مهربان است و محبت او پایدار و وفاداری او تا ابد استوار است. (مزامیر 100 : 1 - 5)

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

"خداوند را فریاد شادمانی دهید." چنین فریاد شادی و خوشحالی باید از درون قلب ما بیرون آید.

متی 12 : 34 می فرماید:

"... زیرا زبان از آنچه دل را پر ساخته است، سخن می گوید."

تمام زمین، بیان کننده این است که تمام خلقت باید او را بپرستند.

مزارع پوشیده از گوسفندان است و دشتها از غله لبریز هستند. همه از خوشی فریاد می زنند و با هم سرود می خوانند. (مزمور 65 : 13)

خدا، فرمانروای بزرگ، خداوند سلطنت می کند، پس زمین شادی کند و جزیره ها مسرور گردند. (مزمور 97 : 1)

" ای ساکنان زمین، با شادی برای خداوند سرود بخوانید، با سرودهای خود و آواز شادی او را بپرستید. خداوند را با بربط و سرود ستایش کنید. شیپور و سُرنا را به صدا در آورید و با فریاد شادی برای خداوند، پادشاه ما بسرایید". (مزمور 98: 4-6)

ای آسمانها بسرایید! ای زمین فریاد شادی برآور! ای کوهها با صدای بلند بسرایید! خداوند به قوم خودش تسلی خواهد داد، او به قوم رنجدیده خود رحم خواهد کرد. (اشعیا 49: 13)

تمام زمین، همچنین بیان کننده این حقیقت است که در کنسرت ها و پرستش دسته جمعی خدا را با فریاد شادمانی بپرستیم.

کارهای تو را برای قوم خود بیان خواهم کرد، تو را در میان پرستندگان ستایش خواهم نمود. (مزمور 22: 22)

آنان همیشه وقت خود را با شنیدن تعالیم رسولان و مشارکت ایمانداران و پاره کردن نان و دعا می گذرانیدند. (اعمال رسولان 2: 49)

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

او را با خوشحالی خدمت و پرستش کنید. قلب شما نه تنها با فریاد شادی، بلکه با خوشحالی خدمت باید پر شود.

" بنابراین ای دوستان من، با توجه به این رحمت های الهی، از شما در خواست می کنم بدنهای خود را به عنوان قربانی زنده و مقدس که پسندیده خداست، به او تقدیم کنید. عبادت روحانی و معقول شما همین است". (رومیان 12: 1)

خوشحالی و لذت در نتیجه شادی و سروری است که از عبادت و خدمت به خدا به دست می آید.

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

آمدن به حضور خدا با سرودهای شادمانی (سرائیدن)

1. به یاد داشته باشید که شما به حضور خدای قدوس می آید، به حضور پاک و قدوس او داخل می شوید.

2. برای همین با احترام این کار را انجام دهید. با قلبی باز و شکسته وارد حضور خدا شوید. به گناهان خود اعتراف کرده، از آنها توبه کنید و با اعتماد به کار نجات بخش مسیح بر روی صلیب، به حضور او بیایید.

3. به خاطر صلیب مسیح است که ما می توانیم به حضور خدا آییم، و او سرودهای شادمانی ما را با خوشحالی می پذیرد.

4. سرودهای پرستشی ما باید با قلبی شاد و شکرگزار باشد.

5. سرودهای پرستشی ما باید بر اساس فیض و رحمت خدا باشد که در صلیب مسیح و برکات الهی به ما داده شده است.

6. سرودهای ما باید باعث جلال خدا شود.

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

بدانید که خداوند، خداست.

تا خدا را با تجربه کردن (چشیدن) این که او نیکو است، پرستش کنید.

1. شناخت تعلیمات الهی برای درک کامل خدا:

تثلیث، نجات، خالق، قادر مطلق و واقف به همه چیز، روح القدس، نجات از طریق فیض، رستاخیز و غیره.

2. شناخت / تجربه مسیح

شما خدا را فقط از طریق فرزندش عیسی مسیح می توانید بشناسید.

در متی 11: 27 عیسی اینطور می فرماید:

" پدر همه چیز را به من سپرده است و هیچ کس جز پدر، پسر را نمی شناسد و هیچ کس پدر را نمی شناسد، به جز پسر و کسانی که پسر بخواهد پدر را به ایشان بشناساند."

3. شناخت خدا بر خلاف خدایان کاذب

این است حیات جاودان که آنها تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستاده توست بشناسند. (یوحنا 17: 3)

4. شناخت خدا همچنین تجربه کردن و چشیدن خدا است.

" امتحان کنید و ببینید که خداوند چقدر نیکوست. خوشا به حال کسانی که به او پناه می آورند." (مزمور 34: 8)

آیا حضور آرام بخش خداوند و روح القدس را تجربه کرده اید؟

آیا حضور پر از فیض یا ملزم کننده خدا را تجربه کرده اید؟

آیا در آزمایش یا سختیهای زندگی، آرامش خدا را چشیده اید؟

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

با داخل شدن به دروازه های او با حمد، و به صحنهای او با تسبیح

1. ماندن در حضور خدا

دروازه و صحنهای هیکل او

در کلیسا بین ایمانداران و در دعا

برای شناخت خدا، تعالیم کلیسا خوب و مفید هستند. اما برای شناخت بهتر و تجربه عمیق تر، دعا

نقش مهم تری دارد.

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

تا با شکرگزاری او را بپرستید.

چرا باید شکرگزار باشیم؟

ماندن در حضور خدا باید به شکرگزاری، به این نتایج ختم شود:

فروتنی، آگاهی از گناهان خود، آماده بودن برای توبه، اعتراف و قبول کار پر فیض خدا در مسیح.

شما خوانده شده اید تا او را بپرستید، ...

با ستایش نام خدا، او را بپرستید.

چه کسی جز او لایق چنین پرستشی است؟

جلال بر نام او به خاطر فیض و رحمت عظیم او در عیسی مسیح.

" خداوند در صهیون جلوس فرموده و فرمانروای تمام ملت‌هاست. همه، نام پُرشکوه او را با احترام بپرستند، زیرا او قدّوس است". (مزمور 99 : 2-3)

" خداوند را سپاس باد! ای بندگان خداوند، او را پرستش کنید، نام او را ستایش کنید. ای کسانی که در خانه خداوند، در معبد بزرگ خدای ما ایستاده‌اید، خداوند را شکر کنید، زیرا که نیکوست. برای او سرود بخوانید، زیرا که او مهربان است". (مزمور 135 : 1-3)

نام او: یهوه، پادشاه، قدوس، پدر، فدیة دهنده، نجات دهنده، (الف) و (ی) است.

شما همگی خوانده شده اید تا او را بپرستید - چون ...

او خالق ما است و ما به او تعلق داریم نه به خودمان. ما قوم او و گوسفندان چراگاه او می باشیم. 1. او خالق شما است. بیایید در پیشگاه او، سر تعظیم فرود آوریم و او را بپرستیم. بیایید در حضور او زانو زنیم، زیرا که او ما را آفریده است.

2. شما قوم خاص او هستید - او نجات دهنده شما است.

" با شادی سرود برای تو خواهیم سراپید و خواهیم خواند. با تمام وجود خود خواهیم خواند، زیرا که تو مرا رهایی داده‌ای". (مزمور 71 : 23)

3. شما گلّه او هستید - او شبان شما است.

آنگاه ما که قوم تو و گوسفندان چراگاه تو هستیم همیشه سپاسگزار تو خواهیم بود و تا ابد تو را پرستش خواهیم نمود. (مزمور 79 : 13)

او خدای ما و ما قوم او هستیم، ما گلّه او، و او شبان ماست. به آنچه او امروز می‌گوید، گوش کنید: (مزمور 95 : 7)

گوسفندان من صدای مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و آنها به دنبال من می‌آیند. من به آنها حیات جاودان می‌بخشم و آنها هرگز هلاک نخواهند شد و هیچ کس نمی‌تواند آنها را از دست من بگیرد. (یوحنا 10 : 27-28)

شما خوانده شدید او را بپرستید؛ ...

1. خداوند نیکو است و رحمت او تا ابد و الابد. امانت و وفاداری او همیشه استوار است.

2. پرستش باید از فراوانی محبت به عیسی مسیح، با تشکر و قدردانی که در قلب‌هایتان هست جاری شود.

3. نجات خداوند همیشگی است. ما از مشارکت با خدای قدوس و بودن در حضورش همیشه لذت می بریم.
4. محبت خدا هرگز ساقط نمی شود.
5. محبت خدا همیشه خالص و پاک است.
6. محبت خدا جاودانی و بسیار عمیق است.
7. محبت خدا، شامل قربانی عیسی مسیح و خدایی است که جسم پوشید و ما را آنقدر دوست داشت، تا جانش را برای ما فدا کرد.

" محبتی بزرگتر از این نیست که کسی جان خود را فدای دوستان خود کند." (یوحنا 15 : 13)

خلاصه:

مطابق مزمور 100، شما خواننده شدید که خداوند را بپرستید و او را با تمامی دل عبادت کنید. امیدواریم که اشتیاق شما نسبت به خدا خیلی بیشتر از چیزهای دیگری باشد که برای آنها وقت صرف می کنید. در این مزمور یاد گرفتیم که پرستش حقیقی از درون قلب جاری می شود، قلبی که به خاطر صلیب عیسی مسیح و حضور خدا پراز شادی است. برای بهتر جلال دادن خدا، به یاد داشته باشید که اوست که شما را آفریده، شما قوم او هستید که از طریق پرورش فدیة داده شده اید و او همیشه نیکو و وفادار است.